

**ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-21
בפני כבוד המשנה לנשיאת בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית**

בעניין שבין

סיעת ישראל ביתנו

באמצעות ב"כ עו"ד יואב מני
מדרך ששת הימים 30 בני ברק
טל': 03-7323888 פקס: 03-7323887
דוא"ל yoavm@netvision.net.il

(להלן: "המבקשת")

ובין

1. מפעיל הקו מס' 052-9999682, אצל המשיבה 4
2. מפעיל הקו מס' 072-3929250, אצל המשיבה 5
3. מפעיל הקו מס' 055-9790668, אצל המשיבה 6

4. חברת סלקום ישראל בע"מ ח.פ. 511930125
הגביש 10 נתניה
טל': 052-9989595 פקס: 09-8607986
דוא"ל: liatme@cellcom.co.il

5. חברת פרטנר תקשורת בע"מ ח.פ. 520044314
עמל 8 ראש העין
טל': 054-7814190 054-8885186 פקס: 054-7814193
דוא"ל: hadar.vismunski@partner.co.il

6. טלזר 019 שירותי תקשורת בינלאומיים בע"מ
אירוס 10 אריאל
טל': 1800-019019 פקס: 03-9323642

(להלן: "המשיבות")

בקשה לצו מניעה לפי סעיף 17 לחוק הבחירות (דרכי תעמולה)

המבקשת מתכבדת להגיש בזה את בקשתה למתן צו מניעה לפי סעיף 17 לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959.

יושב ראש הוועדה הנכבד מתבקש בזה להוציא מלפניו צווים כלהלן:

- (א) צו אשר יורה למשיבים 1-3 להימנע מלפרסם ו/או לשלוח ולהפיץ ברבים שאלון הנחזה להיות סקר בחירות ואשר אינו כולל את שמה של העותרת. בנוסף, צו המורה להם למסור בתצהיר את פרטיהם, העניין שיש להם במשלוח המסרונים והגורם אשר שילם להם בעבור כך, ואת פרטי ההתקשרות עם אותו גורם.
- (ב) צו ביניים אשר יורה למשיבות 4-6 למסור ליו"ר הוועדה את כל פרטיהם של המשיבים 1-3, ובמקביל לבצע המצאה של בקשה זו למשיבים 1-3 בהתאמה.
- (ג) וכן צו קבוע אשר מורה למשיבות 4-6 להן להימנע מלאפשר משלוח הודעות ברשתות שלהן, אשר כוללות שאלון הנחזה להיות סקר בחירות ואשר אינו כולל את שמה של העותרת וכל אופן אחר של תעמולה בלתי הוגנת.

וזה דבר הבקשה

1. מזה מספר ימים נשלחות הודעות sms למנויים שונים ואשר נחזות להיות הזמנה להשתתפות בסקר בחירות סולרי. דוגמא של ההודעה שנשלחה על ידי המשיב 1 ברשת של המשיבה 4 מצורפת לבקשה זו ומסומנת כ**נספח א**. דוגמא של ההודעה שנשלחה על ידי המשיב 2 ברשת של המשיבה 5 מצורפת לבקשה זו ומסומנת כ**נספח ב**. דוגמא של ההודעה שנשלחה על ידי המשיב 3 ברשת של המשיבה 6 מצורפת לבקשה זו ומסומנת כ**נספח ג**.
2. לא קשה לראות, ששמה של המבקשת נעדר כליל מהרשימה.
3. שתיים הן הרעות הנעשות כאן ולא ברור איזו מהן רעה יותר:
אם אמנם מדובר ברצון אמיתי לסקור את דעת הקהל, כי אז עורכי ה"סקר" הזה כבר סימנו את התוצאה מראש, ככל הנוגע למבקשת. קצת קשה להביע תמיכה ברשימה שכלל לא מנויה שם. מדובר בהנחת המבוקש ברמה מובהקת כל כך עד כי קשה להאמין שהדבר נעשה בתום לב על ידי סוקר מקצועי כלשהו.
לעומת זאת, אם לא מדובר בסקר כלל אלא בתעלול תעמולתי אשר נועד לטעת בלב הקוראים את התחושה שהמבקשת כלל "לא במשחק" ואין טעם לבזבז עליה פתק ומעטפה – כי אז הדבר חמור שבעתיים. מדובר בתעמולה שלילית (black campaign) אשר נעשתה בצורה מטעה וערמומית, בחזות תמימה של סקר אובייקטיבי. למותר לציין, כי שמו של אותו גורם ערמומי לא נזכר במסרונים. המבקשת לא יודעת עד לרגע זה מיהו המבקש לפגוע בה בדרך זו.
4. אם אמנם מדובר בנסיון אמיתי לקיים סקר, כי אז מניה וביה מדובר בסקר הממתין להתגשם. סקר אשר מעצם מהותו מעוות ושקרי, אין מקום לאפשר את קיומו בתקופת בחירות. נקודת המוצא של חוק דרכי תעמולה היא שהסקר אינו בא לייצר את המציאות שעליה הוא מדווח. סקר אשר מעצם עריכתו נועד לתעד מציאות שקרית וכוזבת אינו יכול להיחשב כסקר אלא כהפרעה בלתי הוגנת לתעמולת הבחירות של המבקשת, במשמעותו של סעיף 13 לחוק.
5. ואם לעומת זאת מדובר במעשה תעמולה נכלולי, ודאי שמדובר בהפרעה בלתי הוגנת לתעמולת הבחירות של המבקשת ואין צורך להאריך. לא למותר להזכיר בהקשר זה את החלטתו של כבוד יו"ר הוועדה בתב"כ 8/21 האוסרת על תעמולה אנונימית. כמו שחששנו לקראת אותה החלטה: הצייתנים יצייתו והעבריינים יעברו. **עתה הוא מבחנה של אותה החלטה בחיי המעשה.**

6. המצאתה של בקשה זו למשיבים 1 עד 3 אינה אפשרית. הם לא הואילו בטובם להזדהות או להשאיר איזו דרך לאתר אותם. אולי הם החליטו להעטות על עצמם מסכה ברוח ימי אדר. מסכות ורעשנים יש כאן, שירים וריקודים אין כאן.
7. לפיכך יתבקש יו"ר הוועדה הנכבד להורות למשיבות 4-6, אשר הן היחידות שיודעות מי עומד מאחורי המסרונים, להמציא בעצמן וללא דיחוי את הבקשה לאותו שחקן עלום שם, בד בבד עם מסירת פרטיו ליו"ר הוועדה ולמבקשת.
8. בנוסף, יתבקש יו"ר הוועדה לראות את הבקשה כאילו הוגשה כלפי אותם מפרסמים, שכרגע אינם ידועים בזהותם, לאחר שתיוודע זהותם כדבעי מבלי שיהא צורך בתיקון הבקשה ובעיכוב נוסף.
9. מכל מקום, המבקשת תעשה בעניין זה ככל אשר יורה לה יו"ר הוועדה הנכבד.

בעניין המשיבות 4-6

10. המשיבות 4 עד 6 אמנם לא פרסמו בעצמן את המסרונים, אולם הן שימשו בתור הפלטפורמה לפרסום המסרונים. הן יודעות, או יכולות לדעת בקלות יחסית, מיהו הגורם המסתורי העומד מאחורי המסרונים. מאחר שכך, עליהן מוטלת גם החובה שלא לסייע בידו במעשיו.
11. בתב"כ 8/21 הרחיב יושב ראש הוועדה הנכבד את תחולת האיסורים בחוק התעמולה גם על פרסומים באינטרנט. באותו מהלך ובאותה רוח, יש להרחיב את תחולת האחריות גם אל הפלטפורמות שבאמצעותן מבוצעות העבירות דנן.
12. סעיף 17א לחוק דרכי תעמולה קובע בהאי לשנא :

"נעברה עבירה על הוראה מהוראות חוק זה, יהיה אשם באותה עבירה מבלי לפגוע באחריות פלילית של אחרים, גם מי שהחזיק בכספים או בנכס שנעברה בהם העבירה או היה ממונה על החזקתם או שמירתם, זולת אם הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו או שנקט באמצעים סבירים למניעתה"
13. על פני הדברים ומבלי להקדים את הדיון שייערך בפני יו"ר הוועדה הנכבד, נראה כי למשיבות, בתור מפעילות של מערכות בזק שבהן שודרו המסרונים, יש לכל הפחות מספר אפשרויות למנוע את הישנות המעשים. בראש ובראשונה, עליהן לקבוע בתנאי ההתקשרות בינן לבין הלקוח, כי הלקוח יימנע מעשיית שימוש בקו לצורך מעשים ופעולות בניגוד לכל דין. הדעת נותנת, כי הוראה מעין זו כבר קיימת בהסכמי הלקוח. מעבר לכך, על המשיבות 4-6 לקבוע מנגנוני בקרה ופיקוח על מנת לוודא שהוראה חוזית זו מתקיימת. כאן, לכל הפחות, עברו המסרונים הללו ללא בקרה.
14. מבין כל הנוגעים בדבר, הגורם אשר בידו היכולת המעשית למנוע שימוש במערכות בזק לצורך שידור תעמולה כוזבת או סקרי-שקר, הוא דווקא מפעיל הפלטפורמה שעליה נשלחים המסרונים. ודוק: לא מדובר במסרון בין שני אנשים, אפילו לא בין קבוצה של חברים. מדובר במסרון המופץ באופן מסחרי לתפוצה של אלפי אנשים. מפעילי הפלטפורמות לא יכולים לרחוץ בנקיון כפיהם ולומר שאין להם עניין ומעורבות בתוכן המסרונים. סעיף 17א דלעיל מונע מהם לעשות כן.
15. לכל הפחות, עליהם לאפשר לציבור לדעת מי עומד מאחורי המסרונים הללו ודומיהם. עליהם לקבוע מנגנון מובנה לגילוי המידע הזה ולהסדיר את גילוי זה

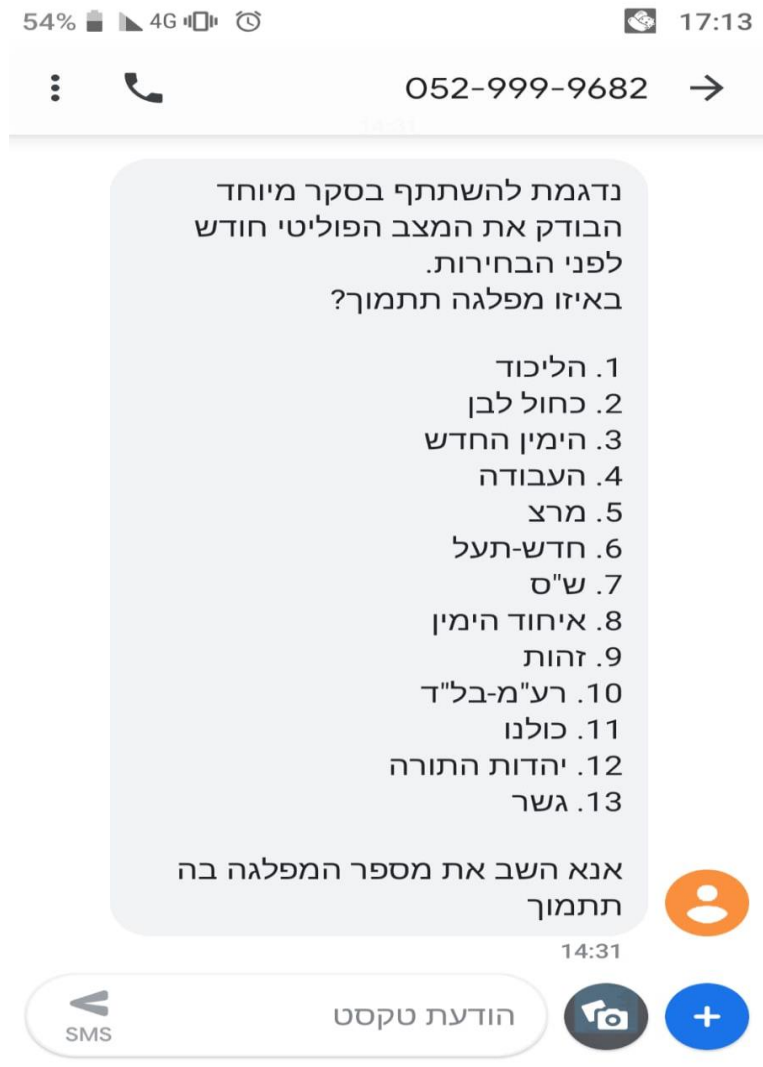
במערכת היחסים מול לקוחותיהם. עד שיעשו כן, יתבקש יו"ר הוועדה הנכבד להורות להם על גילוי המידע בנוגע לשני הקווים שבהם נעשה שימוש כאן. גילוי כזה, לכל הפחות, יוכל לאפשר את המצאת הבקשה לאותם אלמונים ששלחו את המסרונים תחת גלימת האנונימיות.

16. אם החוק מתרחב אל המרחב הווירטואלי, עליו להתרחב הן בעניין האיסורים והן בעניין אכיפתם.

17. לעתירה זו פנים עקרוניים, אולם היא נסבה על מערכת עובדות הנוגעת למשיבות הללו בלבד. המבקשת משאירה לשיקול דעתו של יושב ראש הוועדה הנכבד את צירופם של משיבים נוספים אשר נחוצים לעניין. גם בעניין זה תעשה המבקשת, כמובן, ככל אשר יורה לה יו"ר הוועדה הנכבד.

18. בקשה זו נתמכת בתצהירה של גב' אינה זילברגרץ, ב"כ מפלגת ישראל ביתנו.

יואב מני, עורך דין
בא כוח המבקשת

נספח ב

